

T.W.C. DE LEKKE TUBE

JAARBOEKJE

1785

Voorwoord — 4daagse Duitsland — De tijdritten Osen,
Neeritter en Meinweg Uitslagen en eindstand — De
Voerstreek Rondrit — Kempenroute — Mergellandroute
— Opkomstenklassement — Wist U dat —
Grafieken — Feestavond — Aan- en afmeldingen

FIETSER LAAT JE ZIEN

bij uw fietsenvakman Hans Quaedvlieg

reflekerende buitenbanden vanaf f 18.50

Er zijn vier toegestane mogelijkheden om de fiets van zijreflectie te voorzien:

- reflecterende fietsbanden
- reflecterende strips
- reflecterende velgen
- speciale spaakreflectoren.

ook voor uw reparaties en onderdelen

JUNCKER BURGERS SPARTA COVE
RIH JAN JANSSEN VERVOS

VOORWOORD

Het eerste echte verenigingsjaar, officieus het vierde seizoen, is weer onder de wielen doorgegleden. Een jaar waarin het materieel weer op een geweldige manier voor de club is gegaan, maar sportief gezien is het bestuur verre van tevreden.

Zo kon het verkeren dat we samen vertrokken voor de Kempenroute, en in twee groepen verdeeld arriveerden bij clublokaal "Chez Col". Het motto "samen uit, samen thuis", dat we jarenlang gehanteerd hebben, ging ineens niet meer op! En dat deed pijn.

Ook moesten we steeds vaker konstateren dat er niet meer op achtergebleven renners gewacht wordt, vooral na beklimmingen. Als er langzaam doorgefietst wordt, dan moeten deze renners vaak kilometers lang achtervolgen, een effect dat dan door de volgende beklimming weer vergroot wordt.

Natuurlijk is het geen pretje als je bezweet naast de weg moet wachten, maar drie jaar lang kon dat wel! Toen waren er ook problemen en onenigheden; die werden als kameraden onder elkaar opgelost. Nu hebben de renners weinig krediet meer. Iedereen moet maar met de billen bloot, iedereen fietst maar voor zichzelf.

Echter, de oplossing moet wel van twee kanten komen. Iedere renner moet zich dat terdege realiseren. Als de betere renners water bij de wijn doen, en de mindere renners wijn bij het water doen, dan is voor iedereen de moeite even groot.

Aan de vooravond van ons vijfde seizoen, een klein jubileumseizoen, hopen we dat iedereen zijn kameraadschappelijke gevoelens van weleer opdiept en wensen we iedereen een geweldig mooi fietsjaar toe.

Bestuur "TWC DE LEKKE TUBE"

VIERDAAGSE DUITSLANDTOCHT 1985, 16 T/M 19 MEI 1985

Nieuw op het programma was dit seizoen de 4-daagse tocht naar de Eifel. Al in het najaar speelde het bestuur met de gedachte om de Luxemburgtocht van het programma te schrappen. Reden van deze beslissing was dat de Luxemburgreizigers van de voorgaande jaren waren uitgekeken op Berdorf en omgeving en men wilde gewoon iets anders.

In maart werd een commissie van de V.B.M.T.W. (Vereniging voor Bevordering van Meerdaagse Tour- en Wielertochten) samengesteld, t.w. Har Schuren, Piet Nelissen en Math Slabbers en naar Duitsland gestuurd om in een dag tijds een geschikt pension te zoeken voor overnachting en halfpension. Hun keuze viel op Landkern, een dorpje dat + 6 km. van Cochem ligt.

Aan de vooravond van de tocht werden de spullen ingeleverd op het gebruikelijke adres. De aangepaste imperial werd op de V.W.-bus gemonteerd en de reisbagage kreeg hierop zijn bestemming.

Enkele "adviezen" werden verstrekt en Har Senssen en Jos van Daal werden beiden gewaarschuwd geen "zware inspanningen" meer te verrichten.

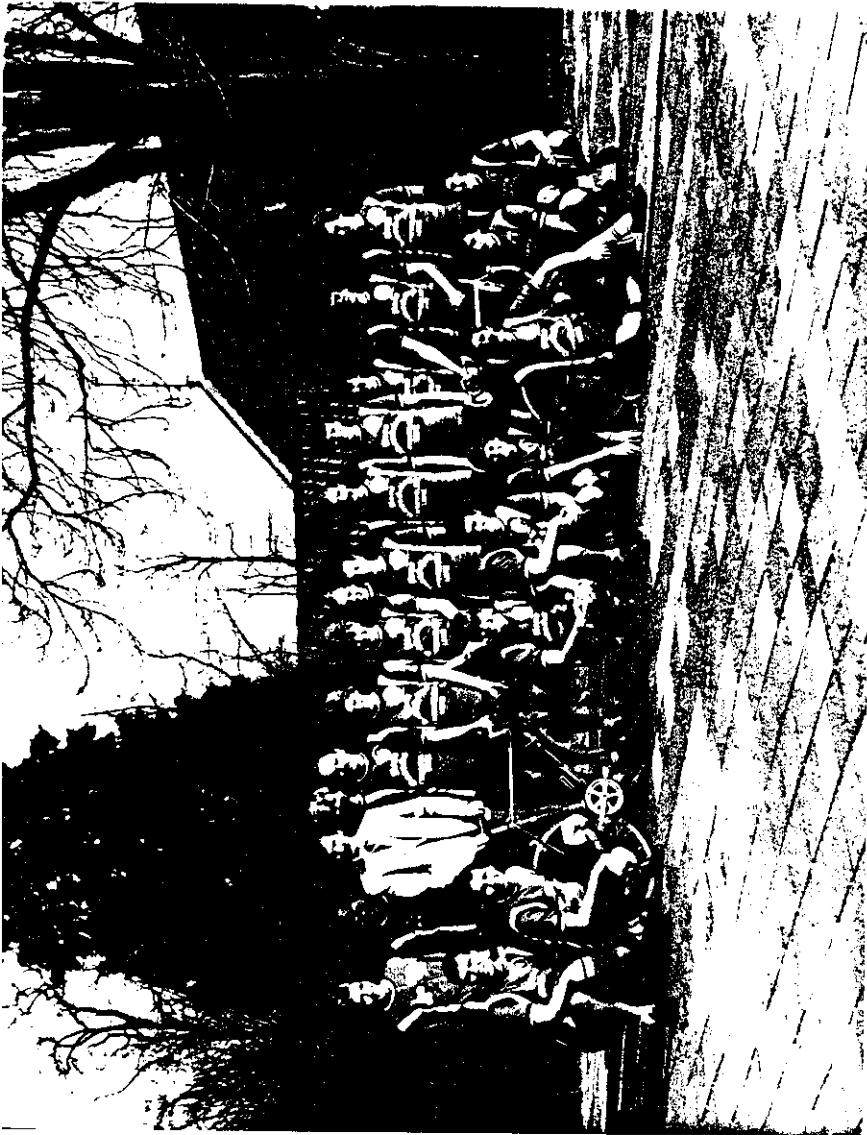
Het weer voorafgaand aan deze tocht was erg wisselvallig, maar het tij keerde het laatste weekend, zodat we met een gerust hart aan deze rit konden beginnen.

Donderdag:

Nadat op donderdagmorgen de nodige groepsfoto's waren gemaakt, vertrokken om 7.00 uur 13 coureurs en chauffeur Jan naar de Eifel.

Het eerste gedeelte van de tocht naar de Baraque Michel - waar we om elf uur arriveerden - kon menige coureur met de ogen dicht rijden. De route vervolgend van Bullange, Losheim naar Stadtkyll - hier hadden we een laatste kleine pauze - en vervolgens Hillesheim, Dreis en Daun om als eindbestemming Landkern te bereiken.

De laatste beklimming naar Landkern was voor menigeen een "benenbreker". Na aankomst in Gasthaus "Zur Post" - om half vijf - werden de fietsen en bus op de binnenplaats gezet.

De laatste complete opname van de TWC "DE LEKKE TUBE" dateert van februari 1984, de opening van "HANS QUAED-VLIEG TWEEWIELERS".

Tijdens het komende jubileumjaar wordt een groepsfoto gemaakt, "massale opkomst is gewenst".

"Tuub" leden tonen hun karakter. Worden ze normaal gedragen door hun fiets over des Heren's wegen, soms dienen ze ook hun karretje over des Heren's wegen te dragen.

Jos van Daal en Gé Smits maakten direct van de gelegenheid gebruik om de terrasstoelen te testen.

Hierna volgde de kamerindeling, douchen en eten.

Dat het diner smaakte, bleek uit het feit dat er p.p. 2 tot 3 maal toe werd nabesteld.

Behalve de "doordouwers" lag iedereen die avond vroeg in bed.

De bekende wekker die zijn jaarlijks uitstapje meemaakte, was totaal van slag - deze liep om 4.30 uur af - maar kon toch "niemand" uit zijn slaap halen.

Vrijdag:

Na het ontbijt werd de vrijdag gevuld met een tocht voor het "lostrappen" van de spieren. In het begin begeleidde een kleine regenbui ons tijdens de beklimmingen van enkele wijnhellingen.

Dat we een stuk opgebroken weg moesten cycle-crossen deerde niemand. Wat die dag een rit van 35 km. had moeten zijn werd een tocht van \pm 80 km.

Na het douchen en avondeten stortte men zich in het nachtleven van Cochem. Café's als bv. Zur Pinte en andere drinkgelegenheden en terrasjes werden hier tot in de kleine uurtjes bezocht.

Zaterdag:

Terwijl de anderen de tijd gebruikten voor onderhoud fiets, rusten en wandelen, besloten Har, Harrie, Math, Thei, Frank, Ron en Gé voor een kleine tocht.

Een afkorting naar Cochem over een wijnhelling bij Ediger Eiler werd Frank en Math fataal en zorgde voor menig gevloek en getier. Uitspraken als: "Ik stap af" en "Spieren als staalkabels" werden gebruikt.

Na de lunch om twee uur gingen we naar Cochem voor het inkopen van proviand en souvenirs.

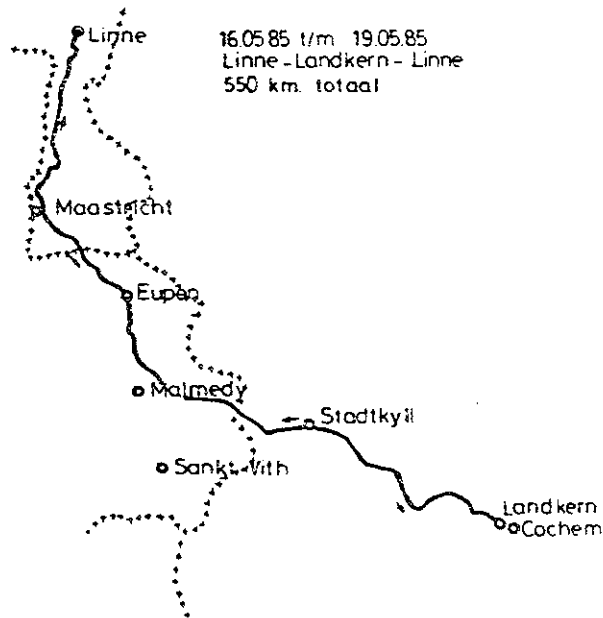
Dat de meeste winkels 's middags waren gesloten, wisten wij niet. De plaatselijke bakker die nog open was, had een goede klant aan ons.

Na het avondeten - dat als gewoonlijk uitstekend smaakte - ging men inpakken of buiten op het terras zitten. Hier was het goed toeven, omdat er muziek klonk van de 2^e verdieping waar een bruiloft werd gehouden.

Na menige pinten te hebben gedronken - niet onder het motto "schenk ein, schenk ein" van de plaatselijke voetbalvereniging - maar onder ons eigen motto "sjût in, sjût in" werd de laatste avond afgesloten.

Zondag:

Het vertrek op zondagmorgen was gepland om 7.00 uur. Na het eten werd afscheid genomen en ok al voor volgend seizoen geboekt.

Voor de terugweg moest men zich warm kleden, want vooral de eerste uren waren behoorlijk fris. Later op de dag werd het iets warmer, maar belangrijker was dat het droog bleef.

De laatste kilometers werd het tempo iets verhoogd, zodat we voor vier uur op het Kerkplein stonden.

Nog maar nauwelijks hadden we de koffers uitgeladen, of we werden plotseling overvallen - de lucht was helder - door een stortbui.

Har Senssen, die even later de koffers kwam ophalen zei schertsend: "Heb ik jullie niet gezegd dat we op tijd thuis zijn".

Terwijl de anderen naar huis gingen, toog de "vaste" kern naar het clublokaal om onder het bekende motto de dorst te lessen.

De tocht van dit jaar was bijzonder goed geslaagd, zodat we mogen stellen dat deze vierdaagse ook volgend seizoen zeker een vervolg kent. Wel werd er een voorstel gedaan om de heen- en terugreis met de fiets te laten vervallen en met auto's te reizen. Dit is volgend voorjaar als het programma wordt gemaakt zeker een onderwerp dat besproken wordt.

CAFÉ J. EVERS

KERKSTRAAT 3

Tel: 2248

VERENIGINGSLOKAAL:

SPAARKAS "ALLE DAGEN FEEST"

T.W.C. DE LEKKE TUBE

STAMKROEG VAN DE COLBOYS

WIST U DAT

- Het wielervak vaak toch érg hard is.
Dit merkten de 15 trimmers op 28 april (het was Lente) tijdens de Geuler Klimkoers toen ze met alle elementen van de natuur te maken hadden (wind, regen, hagel en een flauw zonnetje) en natuurlijk de benodigde lekke banden en zelfs een defekte derailleur van Huub Dahmen.
- Ons oudste lid Piet Nelissen is met 44 jaar en ons jongste lid Paul Wolters, die 17 lentes telt.
- Op zondag 12 mei tijdens de 6 heuvelen-route Gé Smits het spoor bijster was.
Tijdens de beklimming van de Daalhemmerweg (Valkenburg) werd hij - zoals "altijd" op zondagmorgen - gelost en fietste in gezelschap van leden van een andere wielerttrimclub omhoog.
Door het snelle optreden van Wim van Daal kon worden voorkomen - hij fietste in begeleiding van die trimclub in een andere richting - dat dit actieve lid als verloren kon worden beschouwd.
- Op Pinksterzondag 26 mei twee leden van De Lekke Tube t.w. Thei Vossen en "alweer" Gé Smits de Klassieker voor Trimmers Luik-Bastenaken-Luik hebben gefietst.
Hun kommentaar: "Een tocht die je zeker één keer in je leven gereden moet hebben".
- Frank Rulkens tijdens de Keutebergroute op 4 augustus zei: "Ik ga deze Keuteberg op, al breekt me de ketting".
Nauwelijks had hij deze woorden uitgesproken, of de onfortuinlijke renner trapte de ketting doormidden, zodat hij gedwongen was om deze berg op te lopen.
- Har Schuren en Hans Boots een "fel" bevochten resp. 1^e en 2^e plaats hebben behaald tijdens de kermiskoers van Kapel in 't zand te Roermond.

TIJDRIJT MEINWEG 25 MEI 1985 HAR SCHUREN SLAAT WEER TOE

Om 13.00 uur meldden zich 16 leden voor deelname aan de 1^e tijdrit in het lopende seizoen. De weersomstandigheden waren ideaal: weinig wind, droog, zonnig en een temperatuur van $\pm 23^{\circ}$ Celsius.
Dit keer had de organisatie niet de beschikking over enkele vrijwilligers voor het "klok- en schrijfwerk". De personen, die dit werk normaal voor hun rekening namen, waren deze dag verhinderd (dorpsschieten schutterij). Er zat niets anders op dan hiervoor zelf zorg te dragen.

↑ 25.05.85
Klimtijdrit Meinweg
5 km
↓

D.m.v. een loting werd de startvolgorde bepaald. Frank Rulkens had er geen behoefte aan hieraan deel te nemen. Hij had er geen problemen mee als eerste te vertrekken. Ongeveer 'n half uur na Frank werd de laatste (Hans Boots) "weggeschoten".
De afspraak luidde dat om de 2 min. een renner zou starten. Hans startte echter pas 4 min. na zijn voorganger (Ron Smeets). De oorzaak hiervan lag in het feit dat niemand meer op de startplaats aanwezig was. Hans moest dus wachten totdat enkele leden van de finish teruggekeerd waren. Voor de organisatie was dit 'n les om de volgende keer toch maar voor vrijwilligers te zorgen!

Uit het klassement blijkt dat Har Schuren zijn zege-reeks op dit onderdeel mocht voortzetten. Har reed een goede wedstrijd. Hij overtrof zichzelf! Har legde hetzelfde traject 4 sec. sneller af dan tijdens de tijdrit op 18-08-1982. Toch lijkt het einde van zijn monopolie in zicht.

Ron Smeets, de revelatie van dit seizoen, zal zeker een geduchte tegenstander in de nabije toekomst worden. Hij was dit keer 4 sec. langzamer dan Har. Ron heeft evenals Har veel wielertalent: kracht, souplesse en veel "ausdauer". Gezien zijn jonge leeftijd (16 jaar) zal hij de komende jaren op deze punten gegarandeerd nog "groeien". De fietstrimclub zal dan ook de komende jaren spannende tijdritten tegemoet kunnen zien. Uiteraard indien beide leden lid blijven. Laten wij dat in ieder geval hopen!
Kijk het klassement verder zelf af en zoek Uw "favoriet" eruit.

Uitslag tijdrut Meinweg, afstand 5 km.

Tijdsduur: Achterstand op nr 1:

1. Har Schuren	7.57 min.		
2. Ron Smeets	8.01	op	0.04 min.
3. Frank Rulkens	8.18	op	0.21 min.
4. Bert Hendrix	8.22	op	0.25 min.
5. Pieter Peeters	8.35	op	0.38 min.
Hans Boots	8.35	op	0.38 min.
7. Theo Vossen	8.38	op	0.41 min.
8. Pierre Heuts	8.45	op	0.48 min.
9. Bert Schlicher	8.47	op	0.50 min.
10. Math Slabbers	8.49	op	0.52 min.
11. Rob van Daal	8.54	op	0.57 min.
12. Paul Wolters	8.56	op	0.59 min.
13. Jack Heijnen	9.20	op	1.23 min.
14. Erik Vrinzen	9.23	op	1.26 min.
15. Marchel Eyssen	9.42	op	1.45 min.
16. Wil Bevers	9.44	op	1.47 min.

DANKWOORD

Een speciaal woord van dank willen we richten tot onze vaste donateurs en sponsors, die in het verenigingsleven oh zo welkom zijn.

HANS QUAEDVLIEG TWEEWIELERS

CAFE "CHEZ COL" EVERS

RABOBANK LINNE

Ook een woord van dank willen we richten tot onze tien-tjesleden, die elk jaar bij diverse activiteiten hun diensten ter beschikking stellen.

LEDENMUTATIES SEIZOEN '85

AFMELDINGEN:

O. Aerdts
M. van Daal
W. Evers
J. Hannen
H. Ritzen
R. van Schoole
P. Slabbers

AANMELDINGEN:

A. Jonker
J. Tellers
B. Theelen
P. Wolters

RONDRIT VOERSTREEK , EEN KEER EN NOOIT MEER

Bij het tekenen van de presentielijst voor de rondrit van de Voerstreek meldden zich de volgende 9 leden: Thei Vossen, Rob van Daal, Bert Hendrix, Gé Smits, Bert Schlicher, Jos van Daal, Har Schuren, Erik Vrinzen en Math Slabbers. Chauffeur die dag was wederom Jan van Erdewijk, ditmaal vergezeld door ons tientjeslid Peter van Daal.

Alhoewel de weersverwachtingen niet al te best waren, werd er toch vertrokken. Het bestuur had een route van + 170 km. op het programma staan. Het werden er uiteindelijk 178.

Klokslag 08.00 uur werd vanaf het Kerkplein vertrokken. De door het KNMI voorspelde harde wind bleek 'n matige (zij)wind te worden, die de deelnemers toch de nodige parten zou spelen.

Ook de temperatuur, die niet hoger zou worden dan + 14° Celsius (temp. bij aanvang tocht: 8°!), eiste veel van de lichamelijke toestand van de deelnemers. Eenmaal op Belgisch grondgebied beland, werd de groep al geconfronteerd met de 1ste "lekketube".

Erik was het slachtoffer. Een vermoedelijk té lange spaak had de binnenband van het achterwiel doorboord. Toen het euvel verholpen was en de groep zijn weg wilde vervolgen, riep Bert Hendrix: "Ich höb auch lèk".

'N oponthoud van dik 20 minuten was van dit alles het gevolg. Nog geen 10 km. verderop was Erik voor de 2de keer de klos, nu het voorwiel.

Om het "lekketubes klasement" nu reeds van deze tocht op te maken, delen wij U mede dat het totaal kwam op 5 lekke banden. Thei + Math reden nl. ook nog lek.

Door dit oponthoud vlotte de tocht niet volgens schema. Om 10.30 uur had de groep pas 56 km. verreden, hetgeen neerkomt op een uurgemiddelde van 22.4 km.

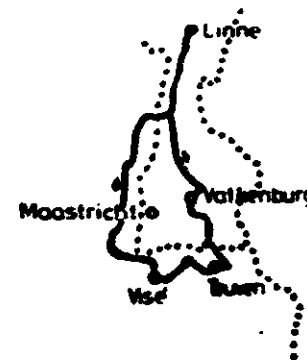
Even na Riemst (Be) vielen de 1ste regendruppels uit de zwaarbewolkte hemel. Deze regen, af en toe matig tot hard en voor de rest motregen, hield aan tot de 2de officiële stop in het Limburgse Wijlre.

Even na twaalfen reden we het gehucht Fouron le Conte binnen. Daar de groep 'n verkeerde weg inreed, kwamen we op 'n gegeven moment op een zandpad terecht. De groep besloot dan ook deze weg maar niet verder te volgen, maar besloot ook deze aangelegenheid aan te grijpen om de inwendige mens te versterken.

Onder impuls van Thei wilde de groep zich weer in beweging zetten na een middagpauze van + 30 minuten. Ook nu bleek weer dat voor Bert Schlicher 'n middagstop niet lang genoeg kan zijn. Gezien de hoeveelheid voedsel (koffie, yoghurt, broodjes, fruit, druivensuiker en krentenliga's) had hij de beschikbare tijd dan ook hard nodig. De groep kon zich Bert's situatie goed voorstellen en had er dan ook vrede mee dat de pauze uiteindelijk 40 minuten werd.

De weinige beklimmingen die zich na de middagpauze aandienenden waren niet echt lastig. Het slechte wegdek speelde de groep meer parten dan de stijgingspercentages (5% tot 10%).

Zoals reeds eerder in dit artikel vermeld, vond de 2de en tevens laatste stop plaats in Wijlre. Vanuit dit plaatsje werd de tocht in één ruk voltooid. Omstreeks 16.30 uur meldde de groep zich weer in Linne. De één moe, de ander nog in staat tijdens een tijdrit op de Meinweg zijn eigen besttijd te verbeteren

08 06 85
De Voerstreek Rondrit
178 km

TWC "DE LEKKE TUBE": HUISHOUELIJKE MEDEDELINGEN

Het bestuur van onze vereniging is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Wim van Daal
Den Ekkert 21
Herten
Tel.: 04750-19879

Sekretaris: Math Slabbers
Weerdweg 5
Tel.: 1284

Penningmeester: Jos Munnichs
Bernhardstraat 11
Tel.: 4042

Leden: Rob van Daal
Montforterweg 1
Tel.: 1431

Piet Nelissen
Oudeweg 9
Tel.: 4265

Sekretariaat:

TWC "DE LEKKE TUBE"
p/a Weerdweg 5
6067 BN Linne

Bankrelatie:

Rabobank Linne
Reknr.: 12.93.08.315

VERPLAATSTE KEMPENROUTE GEEN OVERWELDIGEND SUCCES

In afwijking met voorafgaande jaren - meestal begin september - werd de Kempenroute dit seizoen naar juli verplaatst. De reden hiervan was de geringe opkomst van de leden in het najaar, mede door studie, hobby, sport en andere bezigheden en natuurlijk ook het weer.

Nou, daar stonden we dan op zaterdagmorgen op het Kerkplein om 7.45 uur met 9 leden en 4 gasttrimmers t.w. Mart Dings, No Smeets, Jan Bakkes en Frits Onbekend. De weerman had deze dag mooi weer voorspeld, maar toch was de opkomst gering. Zou de vakantie of het té mooie weer er oorzaak van zijn of de grote afstand van 240 km? Wie zal het weten?

Toch vertrokken om 8.00 uur op 13 juli 1985 13 renners naar de Brabantse Kempen.

De eerste uren verliepen voorspoedig zonder materiaalpech en oponthoud, maar het strakke tempo dat in de ochtenduren werd aangehouden zou deze dag nog menige coureur opbreken. Mede-oorzaak hiervan was ook het benauwende weer en de als maar brandende "koperen ploert" aan de blauwe hemel.

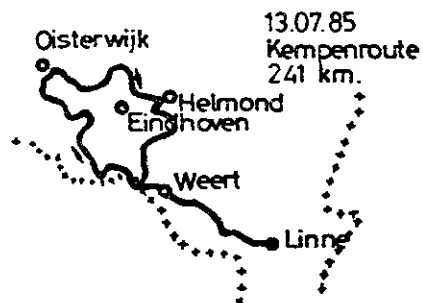
Nadat we het buitengebied van Weert hadden doorkruist, werd richting Hamont gekoerst - het Belgisch stukje Kempenroute - om vervolgens de tocht op Nederlands grondgebied voort te zetten.

Evenals voorgaande jaren waren Mart Dings en No Smeets van de partij die aan deze tocht een goede voorbereiding hadden voor "hun" tocht door Nederland. De collega-gasttrimmer Frits had deze dag meer moeite met de afstand, getuige het feit dat hij tijdelijk gebruik moest maken van de bus.

Chauffeur Jan van Erdewijk en bijrijder Peter van Daal bekeken het schouwspel van de zwoegende coureurs met een "medelijwekkend" gezicht. Zij zouden het die dag ook nog warm krijgen, was het niet van de warmte in de bus, dan van het vullen van de bidons voor de dorstige renners.

De middagpauze werd gehouden buiten de plaats Oisterwijk. Op het terras van het café liet men zich het donker bier of koffie en meegenomen proviand goed smaken. Tijdens deze korte pauze werden de knellende schoenen uitgetrokken wat voor enkelen een welkome opluchting was.

Na een pauze van een half uurtje werden de voetriempjes weer aangetrokken en koers gezet richting Oirschot. Het zitvlak begon pijn te doen van de klinkers en keien en sommige coureurs hadden van hun kleding - door de warmte - een zomertenuue gemaakt. Gelukkig liep de route voor een gedeelte door de mooie schilderachtige landelijke dorpjes en de lommerrijke wegen en bomen. De renners hadden alleen voor het laatste oog.

Bij de volgende korte pauze werd er gebruik gemaakt van een grasveld van een daarbij behorend café om zich de benen te rekken en nog iets te eten en drinken. De koffie die de gasttrimmers zich in het café lieten smaken zal wel net zo warm zijn geweest als het water dat in de bidon of jerrycan zat.

Maar een oud gezegde luidt: Bij warm weer kan men het best warm eten of drinken.

Nadat men de hele groep had "gemobiliseerd" werd koers gezet naar Budel, de laatste halte van de tocht.

In een plaatselijk cafetaria kon men zich verfrissen, de bidons vullen, frisdrank kopen of naar een rechtstreeks verslag van de 14^e etappe van de Tour de France kijken.

Voor sommigen was dit beeld aanleiding om de laatste kilometers - na een oponthoud in Weert door lekke banden van Mart Dings en Har Senssen - langs het kanaal Nederweert-Wessem een "tandje" bij te zetten.

Pogingen om de "kopgroep" tot rust te manen mochten niet baten, waardoor het veld in tweeën scheurde.

Een groepje van 4 man fietste de laatste 15 kilometers onder begeleiding van de "bezemwagen" alleen naar Linne. Deze groep arriveerde rond kwart voor zes op het Kerkplein - 5 tot 10 minuten later dan de eerste groep. Cultureel Centrum Chez Col was deze dag gesloten zodat we het clublokaal tijdelijk moesten verleggen, waarmee we dan ook een afsluiting van deze dag hadden.

Commentaar van enkele renners:

Een kwalijke zaak was, dat de laatste kilometers nog eens extra hard moest worden gefietst.

Als deze situatie niet verbeterd wordt, zal de opkomst van de tochten op een laag pitje blijven staan.

De renners werd toegezegd, dat het bestuur alles in het werk zou stellen om iets aan deze toestand te doen.

WIST U DAT

- 6 leden van onze trimclub, t.w. Ron Smeets, Pieter Peeters, Bert Hendrix, Hans Boots, Paul Wolters en Har Schuren een fraaie 3^e plaats behaalden tijdens de Zeskamp van de jubilerende voetbalvereniging op 9 augustus.
- De meeste kilometers dit seizoen zijn afgelegd (in clubverband) tijdens de Mergellandroute oftewel de alternatieve Amstel-Gold-Race, t.w. 2400 km.
- 80 kilometer zijn afgelegd tijdens de tijdrit op de Meinweg. Deze tocht betekent tevens het minst gereden kilometers in clubverband tijdens het seizoen '85.
- De "Zeskampploeg" tijdens de zeskamp van het mannenkoor St. Caecilia op 26 oktober een mooie 12^e plaats heeft behaald in een sterk bezet veld van 27 teams.
- De gemiddelde snelheid over de tochten van seizoen '85 30,4 km/u bedraagt.
- Er in het seizoen '85 in totaal (in clubverband) 49987,7 km. zijn afgelegd, en dat dit (helaas) minder is als in '84.
- Onze voorzitter Wim van Daal dit jaar op 5 juli in het huwelijksbootje stapte, en tijdens de receptie een groot aantal leden mocht begroeten.
- Onze secretaris Matt Slabbers daar het voorbeeld was voor de jongere generatie. Hij kuste de bruid in een Casanova-achtige houding.
- Ons lid Ruud v/d Loo niet goed opgelet had, hoe Matt dit gedaan had en aldus in een ietwat onwennige houding op de gevoelige plaat werd vastgelegd.

TIJDRIJ PEEL 24 JULI 1985 JUNIOR RON SMEETS BREEKT DOOR

Woensdag 24 juli 1985 was het dan zover. De 1^e echt lange tijdrit over een afstand van maar liefst 15.4 kilometer stond op het programma. Wim van Daal had in de buurt van het landelijk gelegen Neeritter een traject uitgezet, dat "goed liep" en waar de deelnemers weinig of geen hinder ondervonden van de overige weggebruikers. Het was die dag 'n typisch Nederlandse zomerdag, m.a.w. 'n temperatuur van $\pm 26^{\circ}$ Celsius, 'n zwakke wind en 'n hoge luchtvochtigheid. Het feit dat de 1^e deelnemer pas tegen achten "weggeschoten" werd, toen de avond reeds voor enige verkoeling zorgde, speelde goede prestaties in de kaart.

Omstreeks 18.30 uur meldden zich 16 leden op het Kerkplein.

Penningmeester Jos Munnichs en onze 2 trouwe medewerkers Peter van Daal en Ton Sampers waren eveneens present om hun aandeel ("start- en klokwerk") in het wel-slagen van deze activiteit te leveren.

Velen hadden met belangstelling uitgezien naar het duel tussen Ron Smeets en Har Schuren. Tijdens de op 25 mei j.l. gehouden tijdrit op de Meinweg bleek dat beide heren aan elkaar gewaagd waren. Har was destijds 4 sec. sneller dan Ron.

Thans bleek Ron over de meeste inhoud te beschikken. 38 seconden was het verschil tussen beide heren. Hoewel Har niet in goede doen was, bleek dat Ron conditioneel en technisch sterker geworden was. De vruchten van de noeste trainingsarbeid en de tot nu toe verreden NWB-wedstrijden als junior werpen zich nu reeds af.

De "kolos" uit Maasbracht-Beek, Frank Rulkens, verloor op Ron 42 sec. en moest op Har slechts 4 sec. toegeven. Hoewel bekend is van hem dat hij van voren kan eindigen, is het toch wel een opmerkelijke prestatie als zwaargewicht (± 90 kg.) in een dergelijke discipline zo "kort" op Ron en Har te eindigen.

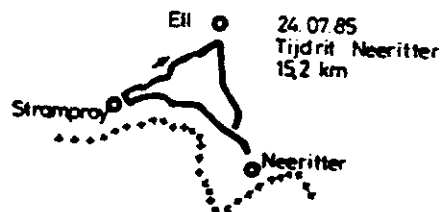
Ook Math was weer op zijn oude niveau terug. Omdat hij van zichzelf weet dat hij pas goed begint te draaien na het leveren van flinke inspanningen, had hij enkele uren voor de start 30 kilometer voluit gereden. Wanneer hij zich meer "pijn" durft te doen, moet het hem - gelet op zijn kracht en "ausdauer" - mogelijk zijn nog korter op de allereersten te eindigen. Een 4de plaats viel hem ten deel.

"Supermuis" Hans Boots, bekend om zijn klimwerk en de nodige capriolen, verloor op Math 9 sec.

Hans, studerend voor arts, kan op het vlakke goed uit de voeten, maar zijn specialiteit ligt toch in de heuvels.

De laagst geklasseerden, t.w. Wil Bevers + Marcel Eijssen, hadden beslist een betere tijd laten noteren, indien zij niet van de met pijlen gemarkeerde route waren afgeweken. Op sommige punten waren zij het spoor bijster. Voor de organisatie 'n reden om een volgende keer het te verrijden traject op een andere wijze te markeren.

De organisatie zal verder bekijken in hoeverre dit evenement voor herhaling vatbaar is, of zelfs deze tijdrit opnemen in de stand voor de clubkampioen.

Uitslag tijdrit Peel, afstand 15,4 km.

Tijdsduur: Achterstand op nr 1:

1. Ron Smeets	24.07 min.	
2. Har Schuren	24.45	op 0.38 min.
3. Frank Rulkens	24.49	op 0.42 min.
4. Math Slabbers	25.17	op 1.10 min.
5. Hans Boots	25.26	op 1.19 min.
6. Bert Hendrix	26.02	op 1.55 min.
7. Rob van Daal	26.06	op 1.59 min.
8. Theo Vossen	26.09	op 2.02 min.
9. Jos van Daal	26.16	op 2.09 min.
10. Pieter Peeters	26.30	op 2.23 min.
11. Wim van Daal	26.51	op 2.44 min.
12. Jacq. Tellers	27.01	op 2.54 min.
13. Erik Vrinzen	27.45	op 3.38 min.
14. Jack Heijnen	27.51	op 3.44 min.
15. Wil Bevers	31.40	op 7.33 min.
16. Marcel Eijssen	36.31	op 12.24 min.

P.S.:

Dat "Tuub" leden toch aardig boven de 30 km/u gemiddeld kunnen fietsen, blijkt tijdens deze lange tijdrit ook. Voor Ron noteren we een gem. snelheid van 38,3 km/u, voor Har en Frank 37,3 km/u.

Aan de hand van onderstaand lijstje kan een ieder zijn gemiddelde bepalen.

<u>Tijd (min,sec)</u>	<u>Gemiddelde km/u</u>
24	38,5
24.30	37,7
25	37,0
25.30	36,2
26	35,5
26.30	34,9
27	34,2
27.30	33,6
28	33,0

TIJDRIJT OSEN 7 AUGUSTUS 1985
HAR SCHUREN WINNAAR MET MINIEM VERSCHIL (1 SEC)

Voor het vierde achtereenvolgende jaar heeft Har Schuren de clubtitel voor zich opgeëist. Zijn naaste concurrent, Ron Smeets, was negen tellen langzamer, terwijl Frank Rulkens in de eindrangschikking 22 seconden achterstand telde.

Frank Rulkens zal woensdagavond nog wel eens met gemengde gevoelens terugdenken aan de tijdrit te Osen. Allereerst gingen Math Slabbers en hij hardhandig onderuit, toen zij op weg waren naar de startplaats. Frank kwam er nog redelijk vanaf. Alleen zijn bovenbeen en zijn handpalm waren geschaafd. Toch mag je aannemen dat dit een lichte handicap is geweest tijdens de wedstrijd, waarin hij uiteindelijk 1 seconde langzamer was dan de huizenhoge favoriet Har Schuren. Voeg daarbij het feit dat de reus uit "de Baek" al ruim 10 meter voor de streep de benen stilhield, en je kunt zijn teleurstelling na de wedstrijd begrijpen.

De sinds kort voor de NWB uitkomende Ron Smeets (junior) kon Har Schuren ook niet bedreigen. Bracht hij hem twee weken geleden nog een verpletterende nederlaag toe tijdens de 15 km lange tijdrit, nu kon hij beslist geen potten breken. Ron heeft gestreden voor wat hij waard was, maar hij kon ditmaal zijn klasse die hij beslist in huis heeft, niet waarmaken. Zijn tijd, 5 seconden slechter dan die van de winnaar, was desondanks nog een puike prestatie. Helaas was deze wedstrijd de laatste mogelijkheid voor Ron om nog eens clubkampioen te worden, aangezien leden die een licentie hebben niet uit mogen komen in wedstrijden die georganiseerd worden door de Lekke Tube.

Hans Boots legde in de eindrangschikking beslag op de vierde plaats, vóór resp. Bert Hendriks en Pieter Peeters. Via een knap gereden tijdrit te Osen (4^e op 16 sec. van de winnaar) wist hij een sprong te maken in het algemeen klassement van de 6^e naar de 4^e plaats. U begrijpt wel dat hij als student medicijnen een voordeel heeft op de overige deelnemers, als je de cortisonen en steroïden zo voor het grijpen hebt. Dopingcontrole zou hier op zijn plaats zijn.

Leuk detail was ook nog de ongemeen felle strijd om de 7^e plaats tussen twee oudgedienden (ex-Tour de Weerdenrenners) Rob van Daal en Bert Schlicher. Rob moest 8 seconden goedmaken om Bert te passeren. Sneu voor hem was het toen hij vernam dat hij 1 seconde tekort kwam. (Volgend jaar beter Rob)

Pechvogel van de dag en misschien zelfs wel van de week was ongetwijfeld Math Slabbers. Was hij tijdens de 13^e Nacht van Linne (ongeluksgetal?) nog dizzy geslagen middels een volleerde linkse, nu smakte hij, zoals reeds eerder vermeld, samen met Frank Rulkens tegen de vlakke, nadat een van de twee een oneffenheid in het toch al slechte wegdek over het hoofd had gezien. Enkel en knie flink gekwetst, een paar behoorlijke schaafwonden op zijn bovenbeen en een trainingsjack, dat nu mee kan met de zakken voor het Leger des Heils, dat waren de treiste resultaten van zijn valpartij. Geschokt door een en ander was Math niet meer in staat om een acceptabele tijd neer te zetten. De pijn hevig verbijtend, finishte hij als 10^e, en gezien zijn gehavende toestand niet eens zo'n slechte prestatie. Als er aan de renners ook een prijs wordt toegekend voor de meest pechvolle, dan mag die wat ons betreft, naar Math gaan.

8km.

07.08.85
Tijdrit Osen

Uitslag tijdrit Osen, afstand 8 km.

		Tijdsduur:	Achterstand op nr 1:
1.	Har Schuren	12.21 min.	
2.	Frank Rulkens	12.22	op 0.01 min.
3.	Ron Smeets	12.26	op 0.05 min.
4.	Hans Boots	12.37	op 0.16 min.
5.	Rob van Daal	13.10	op 0.49 min.
6.	Bert Schlicher	13.16	op 0.55 min.
7.	Bert Hendrix	13.17	op 0.56 min.
8.	Jos van Daal	13.18	op 0.57 min.
9.	Pieter Peeters	13.19	op 0.58 min.
10.	Math Slabbers	13.28	op 1.07 min.
11.	Jac Heijnen	13.48	op 1.27 min.
12.	Paul Wolters	13.52	op 1.31 min.

EINDUITSLAG CLUBTIJDRIJEN 1985

	<u>Tijdsduur</u>	<u>Achterstand op nr 1</u>
1. Har Schuren	20.18 min.	
2. Ron Smeets	20.27	op 0.09 min.
3. Frank Rulkens	20.40	op 0.22 min.
4. Hans Boots	21.12	op 0.54 min.
5. Bert Hendrix	21.39	op 1.21 min.
6. Pieter Peeters	21.54	op 1.36 min.
7. Bert Schlicher	22.03	op 1.45 min.
8. Rob van Daal	22.04	op 1.46 min.
9. Math Slabbers	22.17	op 1.59 min.
10. Paul Wolters	22.48	op 2.30 min.
11. Jac Heijnen	23.08	op 2.50 min.

Plaatsing op grond van gemiddelde snelheid:

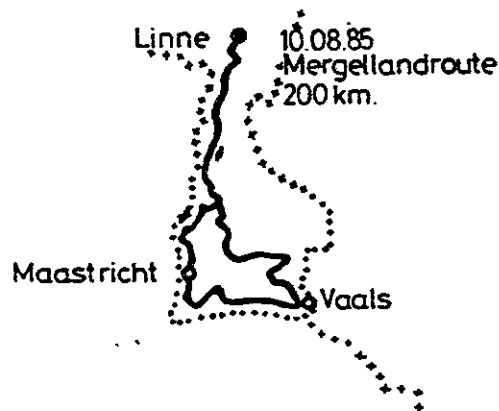
12. Jos van Daal	36.090
13. Theo Vossen	34.749
14. Pierre Heuts	34.285
15. Erik Vrinzen	31.971
16. Marcel Eijssen	30.927
17. Wil Bevers	30.821

Har Schuren, in de Eifel strijdend op het voorste plan. Voor de vierde maal in successie werd hij winnaar van het clubkampioenschap.

MERGELLANDROUTE GETEISTERD DOOR NOODWEER - 193,2 KM

Gepakt en gezakt stonden 13 coureurs om acht uur 's morgens op het Kerkplein, in de wetenschap dat de geplande rit door het Zuidlimburgse heuvelland geen gemakkelijke opgave zou worden. Niemand zal er ook maar één moment aan hebben durven denken dat ze in zo'n verschrikkelijk noodweer terecht zouden komen.

Het begon al meteen goed. Op Wim van Daal (voorzitter) na, was de groep compleet. Broer en toeverlaat, Jos van Daal, wist iedereen ervan te overtuigen dat Wim zou komen. De voorzitter, die onlangs nog in het huwelijksbootje had gezeten, was immers bezig aan zijn come-back na een lange periode van afwezigheid. Enkele dagen geleden had hij nog met enkele collega-renners 120 km van de route verkend. Daarom was het nu des te vreemder dat hij door afwezigheid schitterde. Jo (pa) van Daal zorgde uiteindelijk (kwart voor acht) voor de ontknoping. Via razendsnel gepleegd telefonisch contact kwamen we achter het mysterie Wim van Daal. Wim lag niet met Helmi, maar met Angina in bed (Da's andere koek).

De heren coureurs hadden nu lang genoeg tegen hun ochtendhumeur kunnen vechten, het werd nu toch echt tijd om te gaan werken. In de verte naderden reeds de eerste donkere wolken. Ze kwamen sneller dan verwacht. Halverwege de Maasbrachterweg viel de regen met bakken uit de lucht.

Een aantal renners zocht hun heil in de bus bij Piet, de overigen reden in een moordend tempo (normaal gaat het te hard) naar de carport van Frank Rulkens.

De klok wees tien over negen aan, toen de heren besloten hun lijdensweg door modder, wind en regen voort te zetten.

Sommigen overdrijven altijd. Gé Smits, een tot achter de oren perfect gesoigneerd renner, zag nog kans thuis schone sokjes te bemachtigen. Jammer voor hem dat de regen nog langdurig aanhield.

Via de "kleinere" heuvels, zoals de Slingerberg, Moorveld en de Adsteeg arriveerde men omstreeks het middaguur aan de voet van de Huls in Simpelveld. Ditmaal waagden de dapperen de beklimming van een andere kant, hetgeen beslist niet lastiger was. Meer moeite hadden de meesten met de altijd verraderlijke Gulpenerberg, temeer omdat de koersleiding (Har Schuren; hij deed het overigens voortreffelijk) gekozen had voor een moeilijke variant: de achterkant. Kreunend en steunend bereikten ze de top, waar Onze-Lieve vrouw hen opwachtte. Hier ontstond ook enige wrevel binnen de anders zo homogene groep, aangezien de gemaakte afspraken niet nagekomen waren. Tijdens de middagpauze stelde het bestuur (Piet Nelissen en Rob van Daal) orde op zaken, hetgeen resulteerde in een voortreffelijk verreden middaggedeelte.

De rustpauze was overigens een verademing, want de stormachtige zuidwestenwind had al de nodige krachten geroofd. Na de ravitaillering werd het pas echt zwaar. Eerst volgde de schitterend gelegen klim bij Camerig (ditmaal ook gedeeltelijk slingerend door het bos), terwijl kort daarna de Keuteberg zijn opwachting maakte. Het klimmen ging des te moeilijker, omdat bijna iedereen problemen had met zijn versnellingsapparaat, dat vol zand zat. Voeg daarbij nog het feit dat de kettingen droog gelopen waren, en je kunt begrijpen dat het kiezen van het juiste verzet bergopwaarts een probleem op zich was. No Smeets, gastrenner en op en top karakterrenner, ondervond dit op de Keuteberg aan den levende lijve. Direct na het café, waar het stijgingspercentage het hoogst is, trapte hij na een mislukte poging om van verzet te veranderen, in het luchtledige. Onmiddellijk klapte hij met fiets en al tegen het natte en modderige wegdek.

Gelukkig kwam hij er zonder kleerscheuren vanaf en kon hij zijn tocht voortzetten.
Een pluimpje voor elke renner, die deze reus (22%) bedwongen heeft.

Inmiddels was het weer iets verbeterd. De buienintensiteit nam af, alhoewel de windkracht niet verminderde. Met dit gegeven besloot Har de koers met ruim 25 km in te korten. Maar alvorens richting Linne in te slaan, trakteerde hij de anderen nog op enkele zware, maar mooi gesitueerde hellingen, zoals de Sibbergrubbe en de Schweiberg.

Uiteindelijk daalden de 13 door regen en modder geteisterde renners af naar het toeristenoord Valkenburg, waar zich weer eens hele horden Hollanders (Olé, olé) hadden verzameld. Vanachter enkele grote Limburgse pin-ten wisten zij toch nog enige waardering op te brengen voor degenen, die aan de beklimming van de laatste heuvel, de Cauberg, begonnen. Erik Vrinzen nam hier een wijs besluit. Samen met Piet reed hij in de volgauto tot boven, waarna hij weer de tocht op de fiets voortzette. Daarna is hij niet meer in noemenswaardige problemen geraakt.

Met een sterke zuidwestenwind in de rug koerste de Lekk Tube naar huis.

Met uitzondering van de trimtocht naar de Baraque Michél op 3 juli 1982, kun je rustig stellen dat deze rit onder zeer slechte weersomstandigheden is volbracht door de deelnemers. Klokslag zes uur was de groep terug op het Kerkplein.

Zondagochtend ging iedereen aan het werk. Je moet je materiaal natuurlijk in goede staat houden. Schoonmaken, poetsen en smeren. Woensdagavond verschenen de deelnemers van de "alternatieve Mergellandroute" op hun glimmende racefietsen aan het vertrek voor de Lange Oost-West route, een trainingsrit over 62,5 km. Wat zij niet wisten, was dat in de buurt van Roggel een onweersbui tot ontwikkeling kwam. En laten ze daar nu net voorbij komen op het moment dat die op moeder aarde neervalt poetsen, poetsen, poetsen.....

"TUUB" LEDEN OPGESCHRIKT DOOR "OPKOMSTKLASSEMENT 1985"

Sinds het tweede clubseizoen wordt de deelname van de leden aan de trimtochten vastgelegd op de intekenlijst. Deze werd gebruikt voor statistische doeleinden, en was geheel informeel.

Doch in mei besloot het bestuur hieraan een herinnering te koppelen in de vorm van een bronzen, zilveren of gouden medaille.

Deze medailles worden uitgegeven als de leden een dusdanig aantal keren hebben deelgenomen aan de trimtochten, dat ze voldoen aan de volgende grenzen:

goud	90% of meer	(43)
zilver	75% tot 89%	(36)
brons	60% tot 74%	(29)

Met name de hoge percentages werden door de leden als niet haalbaar beschouwd, maar de mening van het bestuur was dat het halen van goud geen vanzelfsprekende zaak mag zijn, maar een echte prestatie.

Dat het invoeren van het opkomstenklassement een positief effect heeft op het deelnemen van de leden, mag duidelijk zijn, maar dat bijv. in september het gemiddeld aantal leden per tocht van 5 in '83, 6 in '84 naar 12 in '85 zou gaan, dat hadden we niet verwacht. Maar blij zijn we er wel mee, want hoe meer trimmers, hoe gezelliger het is.

Als je grenzen gaat stellen, dan zijn er trimmers die het net wel halen, maar ook trimmers die het net niet halen. Zo kwamen Jos van Daal en Hans Boots resp. 1 en 2 tochten tekort. We hopen dat iedereen die dit jaar geen herinnering mocht ontvangen in het komende seizoen z'n beste "wiel-tje" zal voorzetten, zodat het jubileumseizoen '86 wel met een prachtige medaille beloond zal worden.

Als we de uitslag beschouwen, dan nemen we ons "wielerpetje" af voor Eric Vrinzen, altijd de laatste, maar dit seizoen respekteerde hij het bekende spreekwoord "De laatste fietsers zullen de eerste plaats halen".

Met zijn totaal van 39 haalde Eric een mooie zilveren medaille, die hij trots als een pauw in ontvangst mag nemen van voorzitter Wim van Daal.

Onze good-old Math Slabbers, de befaamdste van het Slabbers-ras, haalde met 37 tochten een tweede stek, ook nog voldoende voor een zilveren plak.

Voor een bronzen medaille kwamen zes leden in aanmerking, waarvan oud-bestuurslid Bert Schlicher de opvallendste was.

Hij haalde het net met de hakken over de meet, door 29 opkomsten te noteren. Dit aantal is opvallend hoog als men zich realiseert dat Bert maar liefst 5 maal zo vaak kwam opdagen als in '84.

Als Bert deze progressie volhoudt, komt hij volgend seizoen zelfs aan de start als er geen tochten zijn, want er zijn maar 50 ritten in een seizoen.

Einduitslag opkomstenklassement '85

	Aantal tochten	Belonings- herinnering
1. Erik Vrinzen	39	zilver
2. Math Slabbers	37	zilver

3. Rob van Daal	34	brons
Har Senssen	34	brons
5. Bert Hendrix	33	brons
6. Har Schuren	32	brons
7. Jack Heijnen	31	brons
8. Bert Schlicher	29	brons

Jos van Daal (28), Hans Boots (27), Frank Rulkens (25), Paul Wolters (25), Piet Nelissen (24), Theo Vossen (24), Wil Bevers (22), Ron Smeets (21), Huub Dahmen (19), Wim van Daal (17), Pieter Peeters (16), Gé Smits (15), Bert Theelen (14), Jack Tellers (13), Marcel Eijssen (10), Carlo Welters (9), Don van Martfort (7), Ruud v/d Loo (6), Chris Schuren (5), Pierre Heuts (4), Guus Eijssen (3), Arjen Jonker (3), René Houwen (-), Hans Quaedvlieg (-), Jack Ties (-), Peter Vossen (-).

WIST U DAT

- De jongere generatie dit fietsjaar alleen maar opviel door afwezigheid.

Natuurlijk zijn daar allerlei smoezen (en misschien ook wel goede redenen) voor te geven, maar we hopen dat ze dit jaar allen weer "acte de presence" zullen geven.

- Er ook een zeskampteam werd ingezet tijdens de jaarlijkse zeskamp van de Harmonie. Er werd een bescheiden klassering bereikt, maar er werd toch genoten van een geweldige avond, en ... het volgend jaar wordt deze prestatie verbeterd, aldus het onstuimige zes-tal.

- Tientjeslid John Schoenmakers tijdens de feestavond niet alleen het spelletje woordraden won (het woord was LINNERWIELERTRIMVERENIGING), maar ook liefst drie prijzen won tijdens de afsluitende loterij.

- John zich geen moment bedacht toen hij een doos bonbons ontving als prijs. Hij maakte hem open, en bood iedere aanwezige spontaan een bonbon aan. Helaas voor hem was het wielerseizoen al beëindigd, zodat iedereen er gretig gebruik van maakte.

RON SMEETS, NU AL EEN AANWINST BIJ DE N.W.B. JUNIOREN!

Wederom is er een lid van TWC "De Lekke Tube" overgestapt naar de wedstrijdsport. Was het eerst René Houwen, die als N.W.B. amateur de nodige renners alleen zijn achterwiel liet zien, nu is Ron Smeets toegetreden tot het keurkorps van de N.W.B. junioren. Razendsnel ontwikkelde hij zich van een trimmer van gemiddeld niveau tot een van onze snelste leden, zelfs een geduchte konkurrent voor Har Schuren, en dat op zijn leeftijd. Hoe het zover gekomen is, was de eerste vraag tijdens een uitvoerig gesprek.

In 1984 ben je als trimmer begonnen bij de "Tuub", vanwaar die overstap van het voetballen naar het fietsen?

Ik heb jaren gevoetbald, maar de zin ging me over met al die nederlagen in het laatste jaar. Toch heb ik veel plezier gehad.

Het fietsen begon in de vrije tijd, en in de vakanties. Je hoorde hier en daar praten over de fietsclub, en toen ben ik eens meegegaan als proef.

En dat beviel goed?

Ja, zeer goed zelfs, in het begin was het wel wennen, want in zo'n groep fietsen vergt veel aanpassen en schikken. Daarbij ben je de grote afstanden nog niet gewend.

In de tijdritten van 1984 zat je al goed voorin, resp. 4^e op de Meinweg en 6^e op Osen, je werd een talent genoemd! Hoe zag je dat toen zelf?

Het ging gewoon erg goed, het fietsen beviel me erg, en dan gaat het "trainen" ook gemakkelijk af. Ik fietste ontzettend veel, en dat komt ten goede aan je vorm.

En in 1985, de tocht naar de Eifel?

De vorm was goed, ik voelde me sterk, daarom was de teleurstelling groot toen ik net achter Maastricht al een enorme slag in mijn achterwiel kreeg. Gelukkig kon ik een wiel van Bert Hendrix inzetten, maar daar lagen nou net niet die versnellingen op die ik dacht nodig te hebben!

Toch ging het klimwerk mij goed af, ik kon zelfs H. Schuren, tot dan toe bergop onverslaanbaar geacht, enkele malen voorafgaan.

En als het echt steil werd, kon ik toch voorin blijven ondanks de handicap van mijn achterwiel.

En toen de tijdrif op de Meinweg!

Dat was jammer, slechts 4 tellen tekort om Harrie voor de eerste maal echt te verslaan. Harrie had nog nooit een tijdrif verloren, al stond hij eenmaal niet als eerste, maar toen was hij er niet.

Wedstrijdfietsen, dat lokte je in die tijd al?

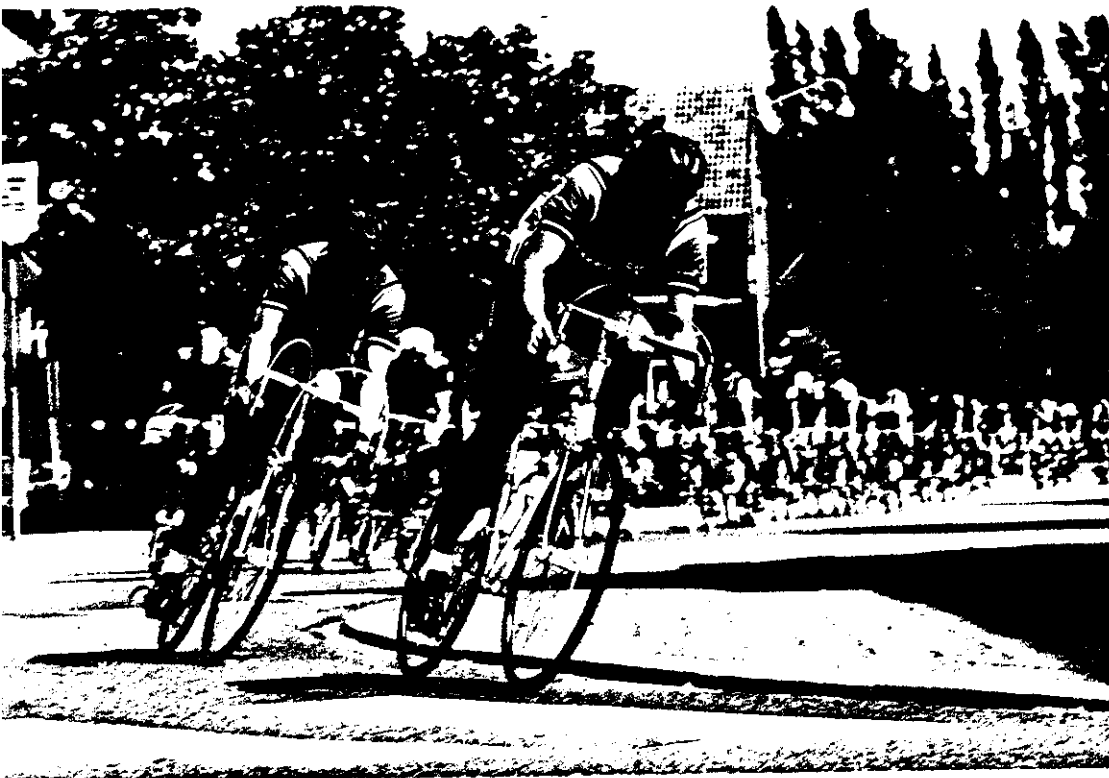
Ja, ik heb wel enkele weken gewikt en gewogen en veel met mijn ouders, die er niet positief tegenover stonden, erover gesproken. Toen heb ik besloten de knoop door te hakken. Via diverse kennissen kwam ik veel te weten over de gang van zaken binnen de wielrenbond, de N.W.B. Daarna ben ik mijn licentie gaan afhalen op het Bondsbureau te Echt.

Je eerste wedstrijd werd een farce?

Ik moest al gelijk de volgende zondag aantreden, op 2 juni in Oostrum. We, mijn vader en ik, waren een uur te vroeg aanwezig op het parcours, daarom liepen we het alvast rond ter verkenning. Toen viel ons die gevaarlijke S-bocht op in het parcours, een bocht die bijna mijn Waterloo was geworden.

Een valpartij, dat risico loop je altijd tijdens de wedstrijdsport, sterker nog, zelfs met trimmen kan je dat overkomen, maar vertel verder wat er gebeurde

Ik was erg zenuwachtig tijdens de start, vooral omdat ik niets van de startprocedure afgwist. "Bong", daar werden we weggeschoten. Er werd al vanaf het begin hard gereden, en tien ronden ging het goed, maar in de elfde ronde ging ik over de kop in die S-bocht, en een half uur later zat ik al in het ziekenhuis te Venray.

Ron Smeets, de kersverse N.W.B.-junior, hier in aktie tijdens de koers.

En toen, je eerste wedstrijd vallen, neig je dan er niét toe gelijk de strijdbijl te begraven en weer braaf als trimmer door het leven te gaan?

Mijn vader en vooral mijn moeder probeerde me ervan te overtuigen te stoppen met wielrennen. Maar twee weken later reed ik mijn tweede wedstrijd in de trui van sponsor JO GEURTS uit Echt.

Sponsor, waar haalde je die vandaan?

We waren bij JO GEURTS geweest voor mijn eerste wedstrijd, om nog wat spullen te kopen. Toen zei Jo Geurts dat ik in mijn eerste wedstrijden nog geen tien rondes zou bijhouden, dus ik wist wat me te wachten stond. Jo Geurts was zelf ook in Oostrum aanwezig, en zag dat ik na tien rondes nog voor in de groep meefietste. Toen hij na mijn valpartij mijn vader zag, stelde hij hem voor dat ik in zijn ploeg zou kunnen fietsen, en dat hebben we geaccepteerd.

Daarna reed je op een verdienstelijke manier het seizoen uit met hier en daar toch aardige resultaten, mede gezien het feit dat je nieuw was in de ploeg, en je daardoor naar je ploeggenoten moest richten!

De wedstrijden verliepen goed mede door de supporters van "De Lekke Tube", waaronder Jos van Daal, die mij vroeg om zijn naam hier te vermelden. In de Nederlandse kampioenschappen in Oirsbeek eindigde ik als 13de in het klassement. Daarna behaalde ik als beste plaats tot nu een 5e plaats.

Wat zijn de plannen voor het seizoen 1986?

Ik ben zeker van plan weer te gaan fietsen, niet alleen omdat er op de fiets veel te zien is en te beleven valt, maar ook om enkele goede resultaten neer te zetten. René Houwen is mijn grote voorbeeld, en ik zal in de toekomst nog het nodige van mij laten horen.

DE FEESTAVOND

Zaterdag 19 oktober 1985 stond weer in het teken van de jaarlijkse feestavond. Dat de opkomst van de leden op deze avond veruit het beste is, zal niemand vreemd in de oren klinken.

41 personen bevolkten het kleine, maar òh zo gezellige café aan het Kerkplein.

Omstreeks 21.15 uur heette Wim de aanwezigen van harte welkom, waarna hij overging tot het uitreiken van de wisselbeker, medailles (tijdritten) en beloningsherinneringen. De hierop betrekking hebbende klassementen zijn elders in dit boek te lezen.

Na afloop van deze ceremonie protocollair, barstte de feestavond pas goed los met een door Wim op papier gezette alternatieve knock-out show.

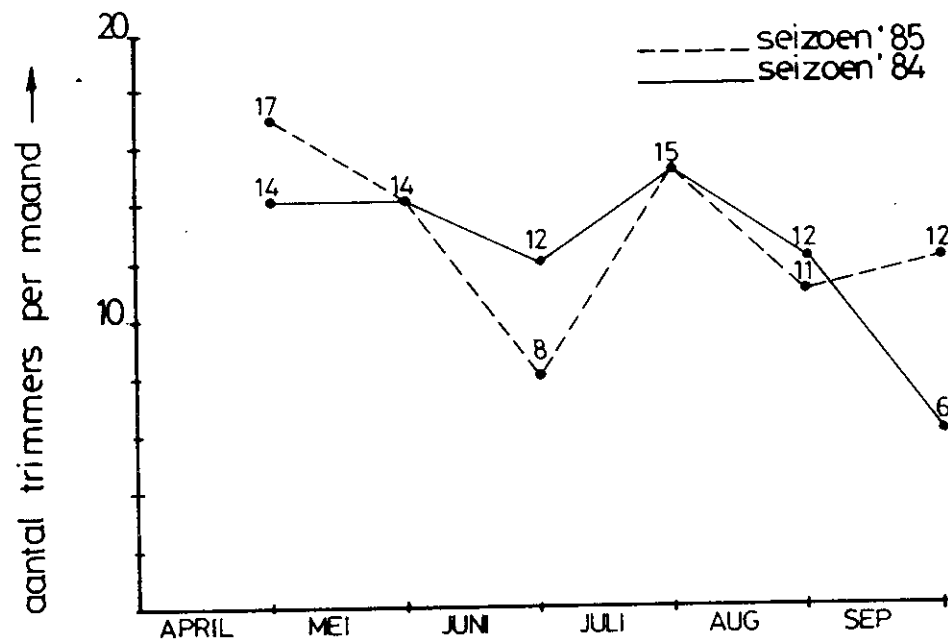
De schrijver van dit artikel, die verder anoniem wenst te blijven, kan het ook dit jaar niet nalaten het koud buffet als hoogtepunt van deze avond te noemen!

Door de geweldige inzet van Mariet Nelissen en Helmie van Daal was het ook dit jaar weer mogelijk een koud buffet met de kwalifikatie "uitmuntend" aan de feestvierders te presenteren. Dames, bij deze dan ook van harte bedankt!

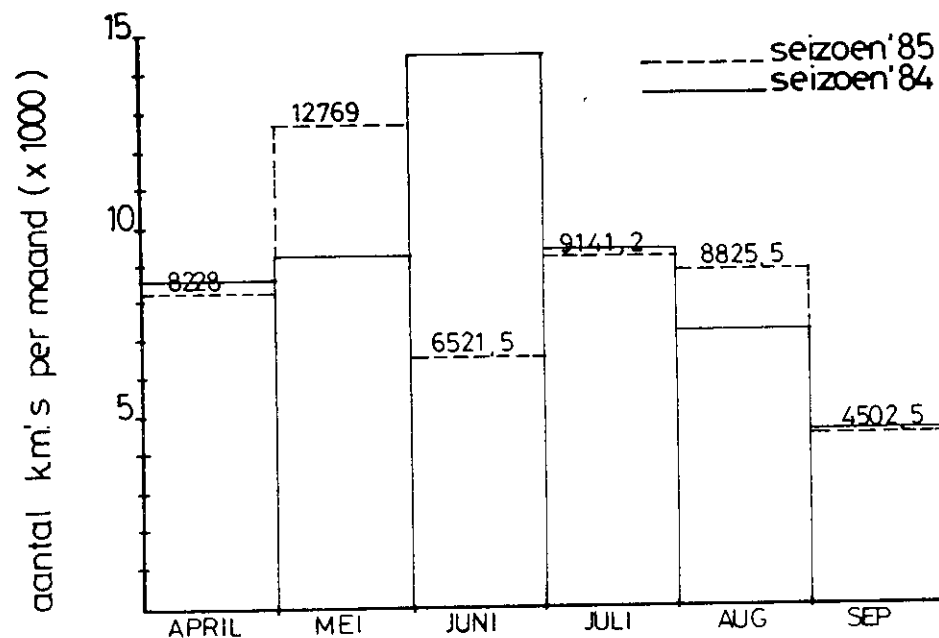
Nadat iedereen zich aan de lekkernijen tegoed had gedaan, volgde de prijsuitreiking van de alternatieve knock-out show, eerder op de avond.

Op het moment dat de klok één uur geslagen had, begonnen de eersten de lokaliteit te verlaten. Anderen, daarentegen, verlieten het café pas op het moment dat de klok zich 2 keer liet horen.

In ieder geval kunnen we weer terugzien op een geslaagd evenement.

GRAFIEK: gem. aantal trimmers per maand

GRAFIEK: in clubverband gereden k.m.'s per maand

SEIZOEN '86; ER KAN WEER VAN ALLES GEBEUREN!

Het komende verenigingsjaar zal weer bruisen van activiteiten. Er is weer een grote verscheidenheid van tochten uitgezet langs Limburgs mooiste wegen. Met enige droefheid nemen we afscheid van die mooie Kempenroute, een tocht die jarenlang tot ieders verbeelding sprak. Ook de Ronde van de Voerstreek is van het programma verdwenen. Nieuw op het programma de "Maas en Peel" route; deze route voert ons door het bosrijke Peelgebied.

Het tijdrutclubkampioenschap wordt dit jaar uitgebreid met een extra tijdrut, en wel over plm. 15 km., zodat we komend jaar weer voldoende strijd kunnen verwachten. Osen, Meinweg en Peel zullen waarschijnlijk het strijd-toneel worden voor deze tijdruten.

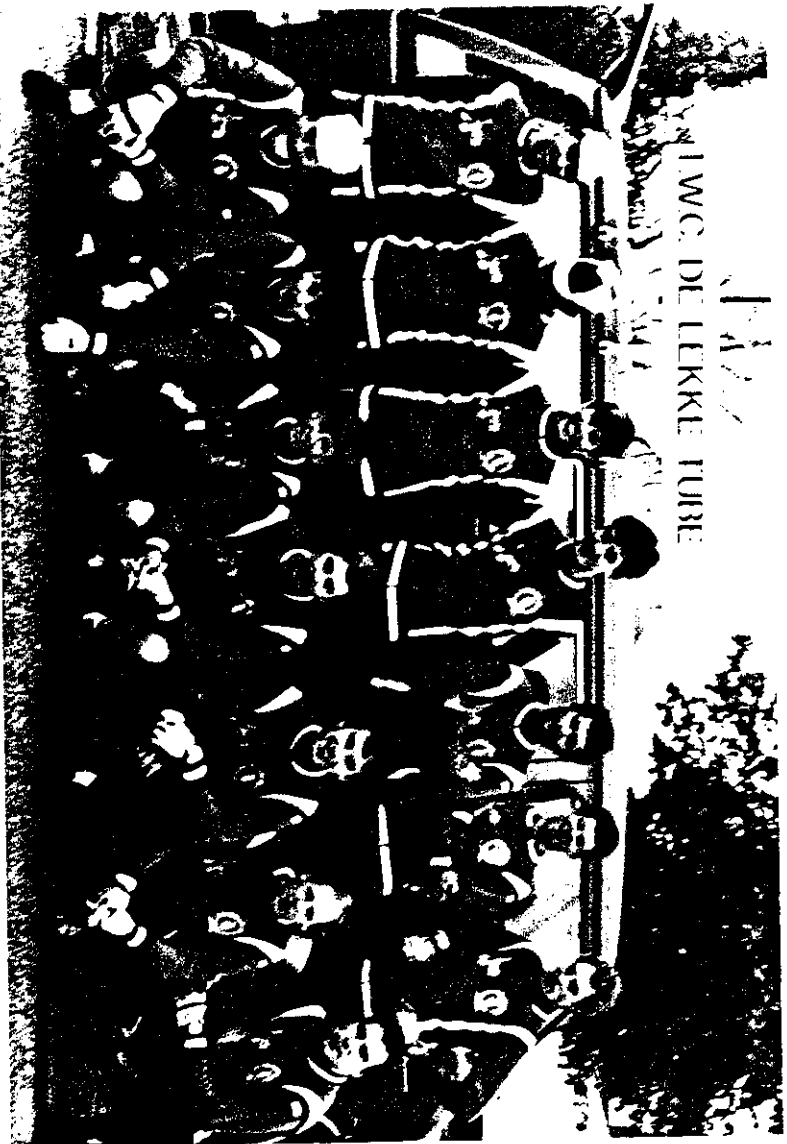
In het verleden vaak geopperd, maar nooit werkelijkheid geworden, is een dag op de baan. Voor het komend seizoen zijn we echt van plan daar een en ander te regelen.

Wederom op het programma staat dit jaar een meerdaagse buitenlandse tocht. Het reisdoel is niet zo'n probleem, maar wanneer is de vraag! Tegen de tijd dat U dit leest zal dit al bij U bekend zijn.

Een probleem bij het uitschrijven van tochten is dat niet alle wegen aangegeven kunnen worden, waardoor altijd dezelfde wegen van plaats naar plaats afgelegd worden. Dit seizoen willen we experimenteel, eerst op de kleine tochten, en als dit goed verloopt later op de grote tochten, de voorrijders de weg laten kiezen tussen twee plaatsen.

Wel moeten zij ruim van te voren aangeven welke richting zij willen aanhouden en dient die richting zodanig te zijn, dat het kilometrage nauwelijks zal afwijken. Verder zal iedereen zich bij de keuze neer moeten leggen, zodat de groep niet in drieën of vieren gesplitst gaat worden. De tochten die hiervoor in aanmerking komen zullen aangegeven staan in het schema.

De Eifelspecialisten: v.l.n.r. staand: Theo Vossen,
Frank Rulkens, Pieter Peeters, Eric Vrinzen, Math Slab-
bers, Harrie Schuren, Har Senssen,
zittend: Gé Smits, Ron Smeets, Bert Hendrix, Jos van
Daal, Rob van Daal, Chauffeur Jan van Erdewijk, Wim van
Daal

Het ligt in de bedoeling om in de Paasvakantie een wiewerdriedaagse te organiseren, waaraan geen clubleden mogen deelnemen. Wel zal er een clubkampioenschap georganiseerd worden tijdens deze avonden. Volgens welk principe, afvalrace, puntenrace, etc. is nog niet bekend.

Het volgende jaar kan iedereen weer op jacht naar de opkomstmedailles. Het bestuur hoopt natuurlijk dat er dit jaar een gouden trimmer binnen de gelederen te vinden is.

We kunnen het programma verwachten, begin maart.

NB. Begin maart zal er op zondagmorgen 10.00 uur gefietst worden, mits het weer dit uiteraard toelaat. Uiteraard betreft het hier tochten die niet op het programma voorkomen.

'n goede start

Een goed begin is 't halve werk en dat gaat ook in het gewone leven nog altijd op. Neem sparen bijvoorbeeld. Of het boeken van een vakantiereis, de ontvangst van uw salaris en het verzorgen van betalingen, het afsluiten van een verzekering, het regelen van financiële transakties, het behartigen van een effektenportefeuille en wat allemaal al niet meer. Geen beter begin dan er eenvoudig even voor binnenstappen

bij de Rabobank. Met 3000 vestigingen overal en altijd gemakkelijk dicht in uw buurt. Voor alles waar u maar een bank voor nodig hebt in uw persoonlijke of zakelijke leven ...

Rabobank

grotestraat 23
tel 2424

